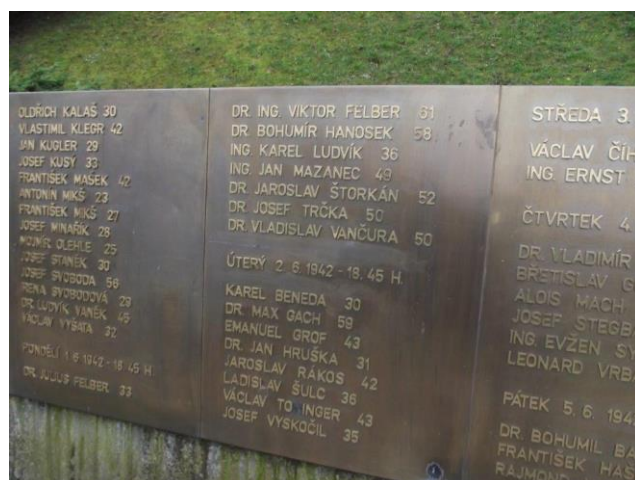

Národní kulturní památka Kobylická střelnice a vrch Ládví

Na začátku naší čtvrtěční vycházky jsme zavítali do míst, kde mnozí z nás, možná pro jejich odlehlost od centra, nikdy nebyli: do areálu národní kulturní památky Kobylická střelnice. Ta byla zřízena v roce 1890 pro výcvik armádní pěchoty, postupem času se ale stala výletním místem Pražanů, koncertovaly zde vojenské kapely a své skladby zde předváděli i sokolové.

Za okupace v roce 1939 zde wehrmacht pomocí židovských vězňů vybudoval popravčí střelnici. Po atentátu na Heydricha v roce 1942 zde bylo ve velmi krátké době popraveno 540 osob, mezi nimi i takové osobnosti jako Alois Eliáš, Vladislav Vančura nebo Evžen Rošický. Po válce místo dlouho chátralo a až v roce 1975 bylo architekty a výtvarníky pietně upraveno.

Návštěva tohoto místa by měla napomoci k zachování paměti na tuto část historie českého národa.

Mrzelo nás, že i na tomto pietním místě jsou zřetelné stopy řádění vandalů, je to vidět i na našich fotografiích.

Druhá část naší vycházky byla okružní cesta Ďáblickým hájem na vrchu Ládví. Tato vyvýšenina nad Prahou byla před devadesáti osmi miliony let osamělým ostrovem,

do kterého prudký mořský příboj vrhal různě velké valouny, pojmenované buližníky. Tím se stal vrch Ládví zajímavým pro geology. Byly zde nalezeny vzácné zkameněliny, dírkovce – některé jejich druhy, se nenalézají nikde jinde ve světě.

V minulosti se zde tento vzácný materiál těžil pro stavební činnost, vzniklo tak několik zajímavých lomů a biotopů v podobě hlubokých jezírek.

Dnes se jedná o přísně chráněnou geologickou památku

Ďáblický háj je rozlehlý smíšený les o rozloze 62 ha. Postupně se z něj stává městský lesní park, je doplňován lavičkami, dětskými hřišti, a turistickým značením. Na jeho východním konci, na nejvyšším místě a zároveň největším skalním uskupení byla postavena Hvězdárna Ďáblice.

Hvězdárna Ďáblice

Hvězdárna od roku 1975 tvoří jeden celek se Štefánikovou hvězdárnou na Petříně a Planetáři. Má měsíční program zajímavých pořadů a pozorování se zvláštním zaměřením pro děti a mládež.

Ze skály u hvězdárny je krásný výhled. Slíbený pohled na zasněžené vrcholky Krkonoš se však tentokrát nekonal, byli jsme rádi, že jsme v mlhavém počasí dohlédli alespoň do starých Ďáblic přímo pod námi. Tak tedy zámek v Mělníku, Ještěd a pohraniční hory někdy příště.

Od hvězdárny jsme, opět po lesních pěšinách, došli k zajímavým biotopovým jezírkům. Žije zde několik chráněných druhů čolků a užovka obojková. Ti se ale již asi uložili k zimnímu spánku. Uprostřed lesa je ještě vysílací stožár mobilních operátorů, kolem něhož jsme došli k MHD. Nezmokli jsme, a ani nikdo ve vlhkém lese neuklouzl, pouze jsme si přinesli trochu podzimní přírody domů na botách.

Mirek; fotky Jiřina Žipková